

В теперішній час у зв'язку з частішими випадками міжнародного тероризму та ситуацією в нашій країні ускладнення криміногенної ситуації, великої кількості незареєстрованої зброї потребує більш професійної тактичної підготовки як працівників поліції так і інших силових структур. Цим самим потребує теоретичної та практичної професійної та спеціальної підготовки особового складу поліції тактичними основами тактичної підготовки та тактико-спеціальної підготовки.

Основними завданнями в ТСП :

- дотримання заходів особистої безпеки працівників національної поліції;
- професійна підготовка особового складу поліції, підготовка особового складу до спеціальних операцій;
- формування морально-психологічної стійкості до виконання службових завдань в особливих умовах;
- забезпечення особистої безпеки громадян, захист їх прав, свобод і законних інтересів;
- виявлення, запобігання правопорушень та їх припинення;
- підготовка до охорони публічної безпеки та порядку;
- захист власності від незаконних посягань;
- застосування заходів поліцейського примусу, набуття та вдосконалення поліцейських навичок;

Поліцейські засоби складаються:

- а) спеціальні броньовані автомашини, вертольоти, мотоцикли, велосипеди, катери та інші транспортні засоби;
- б) відеомегнафони, диктофони, радіо, прямий зв'язок і сигналізація;
- в) спеціальні засоби, табельна зброя, спорядження і спеціальна зброя;
- г) електромегафони, освітлювальні прилади, інша апаратура і технічні засоби;
- г) службові собаки та коні.

Основними завданнями ТСП перед охороною публічного порядку є:

- а) навчити забезпечувати охорону публічної безпеки та порядку;
- б) попереджувати і припиняти правопорушення;
- в) приймати активну участь у затриманні та знешкодженні правопорушників.

Висновок:

Виходячи з вище викладеного, вивчення предмета тактичної та тактико-спеціальної підготовки є фундаментом для поліцейського, вивчення законних вимог та прав, а також застосування спеціальних та превентивних заходів які є базовими для подальшого несення служби для працівників поліції та особистої безпеки громадян і поліцейського та професійної підготовки при проведенні спеціальних операцій.

Одержано 17.04.2018

УДК 351.74(477)

Ольга Олександрівна МАГДА,

курсант групи Ф1-302 ХНУВС

Науковий керівник: викладач інституту післядипломної освіти ХНУВС

кандидат технічних наук, доцент Власенко І. В.

ПЕРИФЕРІЙНИЙ ЗІР В ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ

Для працівників Національної поліції достовірною та повною інформацією про стан навколишньої обстановки, що переважно отримується саме шляхом візуального сприйняття – запорукою безпечного та ефективного виконання покладених на нього повноважень. Однією з важливих складових сприйняття навколишньої обстановки є периферійний зір, який координується роботою фоторецепторів на сітчатці ока – паличок, внаслідок чого відбувається загальне сприйняття ситуації, а також оцінюється взаємне розташування предметів та їх рух. Периферійний зір має важливе значення для нормальної орієнтації у просторі та отримання інформації про розміщення предметів в умовах часткової або майже повної відсутності освітлення.

В ході дослідження, нами було здійснено аналіз шляхів розвитку та покращення периферійного зору. По-перше, зважаючи на те, що людина не в змозі самостійно контролювати 360° простору, за можливості місцевість умовно розподіляється на частини між окремими працівниками підрозділу. Такі частини називаються «секторами огляду» і закріплюються за особами для більш ефективного спостереження за місцевістю, діями напарників та супротивника, а також виявлення і розпізнавання об'єктів (цілей).

З метою перевірки ефективності даної методики, серед курсантів ХНУВС було проведено експеримент, в ході якого кожен піддослідний за фіксований проміжок часу (30 с) повинен був запам'ятати розташування предметів на партах в аудиторії (в кімнаті знаходилося 11 парт, на яких з кожної сторони лежало по 1-му предмету). Після цього він виходив за межі аудиторії, а речі прибирали або перекладали з місця на місце (усього 5 змін). Коли особа поверталася до кімнати, вона мала пояснити, які зміни в обстановці відбулися. Жоден з курсантів не зміг безпомилково назвати початкове розташування предметів, при цьому в середньому вони припускалися двох помилок.

На наступному етапі піддослідні виконували аналогічне завдання у складі групи з двох, а потім трьох осіб, при чому безпосередньо перед входом до аудиторії дозволялося обговорювати майбутній план дій. Зауважимо, що 100 % команд проявило ініціативу стосовно розподілу секторів огляду. За результатами дослідження, безпомилково визначили усі зміни в розташуванні предметів: 60 % груп у складі двох осіб та 100 % груп у складі трьох осіб, що підтвердило дієвість та зручність даної методики.

По-друге, розвиток периферійного зору досягається шляхом виконання нескладних вправ з використанням таблиць Шульте та Шульте-Горбова, спеціально розроблених для дослідження й розвитку швидкості сприйняття інформації, зокрема зорових пошукових рухів. Стандартна таблиця Шульте має вигляд квадрата, розділеного на 25 комірок, в яких на білому фоні у довільному порядку містяться числа від 1 до 25. Завдання особи – якомога швидше, у правильній послідовності відшукати усі числа, при цьому концентруючи погляд лише в центрі таблиці та не вимовляючи назви чисел вголос.

Окрім стандартної таблиці Шульте, для розвитку периферійного зору використовують таблиці різного розміру (від 3/3 до 10/10 комірок), кольорові та буквені таблиці (літери українського, англійського, латинського алфавіту), а також червоно-чорні таблиці Горбова-Шульте (спочатку необхідно знайти мінімальне число в комірці чорного кольору, потім максимальне число в комірці червоного кольору і т. д.) Тренування з такими таблицями необхідно проводити 20–30 хвилин 2–3 рази на тиждень, в сидячому положенні, у гарно освітленому приміщенні, оптимальна відстань до таблиці має становити 45–50 см.

У ході проведення дослідів, курсантам університету пропонувалося по черзі відшукати послідовність чисел у таблицях Шульте розміром 3/3, 4/4 та 5/5 комірок. У підсумку були отримані наступні результати: середнє значення часу, необхідно для проходження таблиці 3/3 – 7 с, 4/4 – 28 с, 5/5 – 72 с; середня кількість мимовільних порухів очей під час кожного проходження складала в таблиці 3/3 – 2 рази, 4/4 – 15 разів, 5/5 – 35 разів. При цьому, результати тестування курсантів, які раніше займалися тренуванням периферійного зору, за обома показниками виявилися кращими приблизно на 75 %.

Окрім тренування з таблицями Шульте, розвивати периферійний зір можна навіть в повсякденних умовах, спостерігаючи за вітринами магазинів під час їзди в громадському транспорті, за діями натовпу під час масових заходів або за рухом перехожих під час пішого пересування по узбіччю.

Підвищення боєздатності працівників Національної поліції України, особливо при виконанні службово-бойових задач в умовах оперативної обстановки, є вкрай актуальною темою. Під час виконання повноважень, поліцейські зазнають негативного впливу стресових факторів, які суттєво знижують їхню боєздатність, зокрема зумовлюють погіршення роботи периферійного зору. Це призводить до неякісного візуального сприйняття оперативної обстановки та, як наслідок, отримання неповної інформації про її стан. Дослідження, проведені нами, підтверджують можливість зменшення впливу стресових факторів на організм та збільшення сектору огляду шляхом тренувань периферійного зору.

Одержано 17.04.2018

УДК 351.74(477)

Світлана Василівна ГУРА,
курсант групи Ф2-204 ХНУВС

Науковий керівник: старший викладач кафедри тактичної та тактико-спеціальної підготовки факультету № 3 ХНУВС Сергієнко Д. В.

ПРАВОВІ ОСНОВИ «ТАКТИКО-СПЕЦІАЛЬНОЇ ПІДГОТОВКИ»

Тактична та тактико-спеціальна підготовка – один з основних видів навчальних занять у вищих навчальних закладах та у вищих військових навчальних закладах, що здійснюють військову підготовку силових структур та є формою тактичної підготовки курсантів, слухачів, особового складу підрозділів.

Тактична підготовка – це комплекс заходів, спрямований на набуття і вдосконалення поліцейським навичок практичного застосування теоретичних знань щодо правильного оцінювання конкретних подій з подальшим прийняттям правомірних рішень та психологічної готовності до дій у ситуаціях різних ступенів ризику;

Спеціальна тактика пов'язана з юридичними дисциплінами й насамперед з адміністративною діяльністю, кримінологією тощо. Незнання норм права може привести до порушень законності, неправомірному застосуванню зброї, спеціальних засобів, заходів фізичного впливу й, в остаточному підсумку, спричинити тяжкі наслідки. Спеціальна тактика, як навчальна й наукова дисципліна зв'язана також з іншими юридичними, соціально-економічними, управлінськими, технічними, військовими й іншими науками. Її зв'язок із соціально-економічними науками укладається в загальних закономірностях розвитку цивільного суспільства й правової держави в сучасних умовах, розробленими цими науками. З юридичними дисциплінами зв'язок спеціальної тактики укладається в тім, що всі спеціальні бойові дії проводяться тільки на основі відповідних нормативно-правових актів, а тому принципи, способи і рекомендації спеціальної тактики повинні розроблятися з урахуванням правової теорії. Варто вказати й на ті обставини, що спеціальна тактика розвивається не тільки на основі воєнної тактики, але й на міцній основі теорії й практики правознавства.

Разом з тим, спеціальна тактика на відміну від військової має істотні особливості, які проявляються насамперед з метою дій, специфічним складом сил і засобів, характером взаємодії з державними органами, громадськими організаціями, населенням, а також у способах досягнення поставлених цілей і використання зброї й спеціальних засобів. Спеціальна тактика служить інтересам теорії й практики керування особовим складом в особливих умовах в особливий період. Тому, найважливішими умовами творчого розвитку спеціальної тактики як навчальної, так і науково-прикладної дисципліни є зміцнення й удосконалення правової освіти, вивчення й узагальнення бойового досвіду реальних операцій, оперативно-тактичних і командно-штабних навчань, а також теоретичні розробки й дослідження в цій області.

Правова основа тактичної та тактико-спеціальної підготовки є:

1. Конституція України.
2. Закон України «Про Національну поліцію».
3. Міжнародні договори.
4. Акти Міністерства внутрішніх справ України,
5. Положення про організацію первинної професійної підготовки поліцейських, яких вперше прийнято на службу в поліцію».

Таким чином, спеціальна тактика розглядає: теорію й практику підготовки і ведення спеціальних бойових дій при надзвичайних обставинах, а також при забезпеченні охорони публічного порядку в умовах складної оперативної обстановки мирного і воєнного часу що потребує правового врегулювання.

Одержано 17.04.2018

